

Sant Josepmaria a Barcelona i Badalona: a propòsit d'un aniversari

L'onze d'octubre de 1937, el fundador de l'Opus Dei celebrà per primera vegada la santa Missa a Catalunya. Ho va fer a la ciutat comtal en unes circumstàncies difícils. Eren les setmanes prèvies al seu pas dels Pirineus, des d'Oliana a Andorra, fet en un context de contradiccions exteriors i patiments interiors.

16/10/2012

El 10 d'octubre de 1937, sant Josepmaria va arribar a Barcelona, en un d'aquells trens vells, mig desfets per les incidències de la guerra i ple de passatgers, molts d'ells militars que es traslladaven a la ciutat comtal. Acompanyat per un petit grup dels primers fidels de l'Opus Dei, pocs dies abans havien decidit anar a Barcelona on semblava que podrien trobar contactes per arribar fins a Andorra. Fugint de la persecució religiosa que els condemnava a la inoperància, cercaven la manera de donar una empenta a la tasca pastoral iniciada pocs anys abans. Sant Josepmaria passava per un intens patiment: dubtava si feia bé emprenent aquest viatge, o havia de quedar-se.

Aquella nit la passaren al *Cèntric Hotel*, a La Rambla 126. En aquest edifici es trobava Ràdio Associació de Catalunya. Llavors era la Rambla dels Estudis 8. Aquest hotel avui dia no existeix. Allà a prop, en la cantonada del carrer del Carme, es podia veure l'església de Betlem. Per aquells dies estava mig enrunada a causa de l'incendi esdevingut uns mesos abans. Probablement, en veure les parets d'aquell temple, sant Josepmaria fes en el seu interior un acte de desgreuge a Déu.

A l'endemà, anaren tots a la casa a on residia la mare de José María Albareda, un dels primers fidels de l'Opus Dei que l'acompanyava. Allà, al carrer República Argentina 60, es reuniren bona part dels qui emprendrien la travessia dels Pirineus. Sant Josepmaria celebrà la santa Missa. Era la primera vegada que oficiava l'Eucaristia a Barcelona. Tot i que no coneixem el pis, l'edifici

actual, d'estil cubista, podria ser el mateix que el dels anys 30.

La mestressa de casa els donà un contacte per aconseguir intermediaris que facilitessin la travessa pels Pirineus cap Andorra. Segons el diari de Manolo Sainz de los Terreros Villacampa –un dels qui formava part del grup-, el dilluns 11 d'octubre varen visitar el port. Possiblement passejaren per les Rambles –les flors, caputxins, santa Mònica, rambla del mar- fins arribar als molls de la ciutat. També documenta el manuscrit que caminaren fins el Tibidabo, des d'on es contempla tota la ciutat. No sabem si va entrar en l'ermita dedicada al Sagrat Cor, encara en construcció des de l'any 1886, però podem deduir que aquella petita excursió degué servir com a preparació física i espiritual per l'empresa que els hi esperava.

Els contactes fallaren i els dies passaren. També els mitjans econòmics començaren a faltar. Així doncs, decidiren deixar l'alberg de la Rambla dels Estudis i es traslladaren al carrer Diagonal 371, 4t 2a, cantonada amb el carrer Pau Claris. Allà, a la Pensió de Rafaela Caballero, estarien més resguardats. Aquesta senyora, vídua de Cornet, sabia molt de tracte amb transeünts i coneixia la condició sacerdotal de sant Josepmaria. La seva ajuda va ser clau per arribar als contactes amb la gent del pas dels Pirineus. Com a mostra d'agraïment, sant Josepmaria encarregà que es comprassin unes flors per a la senyora Rafaela “dient que, encara que no teníem diners, allò era una despesa imprescindible”, recordaria Juan Jiménez Vargas.

Badalona

Van ser dies de llargs passeigs pels carrers de la ciutat, que era el lloc

més segur. Mentrestant, sant Josepmaria no va interrompre mai la seva tasca pastoral. Diàriament celebrava la santa Missa a la pensió i algunes vegades a la casa de la família Albareda, amb l'assistència d'altres persones, a més dels qui l'acompanyaven. Un dia Tomás Alvira, un dels que estava a Barcelona, es trobà amb un amic que li parlà de la seva mare, que volia confessar-se des de feia temps. Aprofitant una tarda, van anar a Badalona, i sant Josepmaria va poder atendre a aquesta senyora com volia.

Abans de la visita, el grup del fundador de l'Opus Dei van arribar a la platja, segurament al final de la Rambla. “Allà vaig poder veure el Pare amb la vista posada al mar i dient, en veu alta: ‘Salve, Regina, Mater’”, detallava Sainz de los Terreros. Ja tard, quan anaven de tornada a Barcelona en autobús, un

bombardeig els va obligar a baixar i llançar-se per terra.

Aquells dies també va contactar amb Pou de Foxà, sacerdot i catedràtic de dret romà a Saragossa, fidel amic i conseller. Van xerrar varies vegades. I amb freqüència visitava a la mare d'en José María Albareda, que vivia amb la consogra i uns néts seus, de poca edat. Pedro Casciaro explica que “aquells nens inspiraven gran tendresa a sant Josepmaria... En realitat, poca cosa podíem fer nosaltres per ells. El nostre esmorzar consistia en dos o tres galetes... El Pare guardava les seves per donar-les a aquests nens.” Va parlar també amb don Pascual Galbe Loshuertos, company d'universitat a Saragossa, que era magistrat de l'Audiència de Catalunya, en representació de la Generalitat. Es presentà a casa seva i varen parlar de fe cristiana. El magistrat no era creient però volia ajudar-lo oferint-li un lloc de treball

com a advocat, però el va rebutjar dient: “no l’he exercit abans perquè només m’interessava ser sacerdot”.

Caminaren per Montjuïc, passejant durant tres hores i mitja; un altre dia van arribar fins a Pedralbes, pel “parc colossal” –així ho qualifica en el seu diari Manolo Sáenz de los Terreros- i el palau, “edifici regular”. La gana s’ajuntava amb l’absència de diners i de establiments tancats. Sant Josepmaria va perdre molt de pes: gairebé no menjava. La fam, la tensió, les llargues caminades s’ajuntaven amb la preocupació interior de no saber si emprendre el viatge o no. Així varen transcórrer els dies fins que es va aconseguir el contacte i es va poder programar la sortida pel 19 de novembre cap al Pirineu lleidatà. Els esperava una llarga i dolorosa expedició de tretze dies de durada, a través dels boscos frondosos de Rialb i el Prepirineu, sota la llum de les estrelles.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/sant-
josepmaria-a-barcelona-i-badalona-a-
proposit-dun-aniversari/](https://opusdei.org/ca-ad/article/sant-josepmaria-a-barcelona-i-badalona-a-proposit-dun-aniversari/) (22/03/2026)